

er bleven opdraget paa „Hebron“, for ikke saa snart er hun kommen tilbage derfra, før hun falder, thi det var jo netop for ikke at falde, at hun kom bort fra København og skulde være bleven borte fra København, indtil hun var bleven voksent Menneske. Men denne unge, ualmindelig smukke Pige tager det ærede Medlem uden videre bort fra sin Plads og bekymrer sig ikke det allermindste om de Omgivelser, hvorunder hun nu kommer, han bekymrer sig ikke den mindste Smule om hende, lader hende sejle sin egen Sø, og saa sejler hun derhen, hvor jeg har vist. Det er et Ansvar, jeg ikke kan forstaa, hvorledes det ærede Medlem er i Stand til at bære. Det ærede Medlem har ved sin Virksomhed i denne Sag voldt megen Skade, og for mig staar det saaledes, at den Skade, han har voldt særlig denne unge Pige og maaske flere andre, er ganske ubodelig.

Jeg tror, der vil komme det ud af denne Sag, selv om det ærede Medlem slet ikke vil indrømme det, at han, naar han igen skal tage fat paa saadanne Forhold som dem, han har taget fat paa her, saa vil tage fat paa dem med meget større Varsomhed og Forsigtighed, end han har udvist i denne Sag. Jeg tror, han vil gøre det, og saa vil noget være vundet, men det er jo kun ganske umaadeligt lidt i Forhold til de Ofre, det har kostet.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mølgaard-Nielsen: Den højtærede Minister sagde i Forgaars, at det ærede Medlem for Aarhus Nordre (Sabroe) trak enkelte af Medlemmerne frem her i Salen, og jeg er da en af dem, han har trukket frem, idet han udtalte, efter at han havde talt om, hvorledes han kom ind paa denne Undersøgelse: „Nu kunde jeg have gjort, hvad rimeligvis det ærede Medlem for Holstebro (Mølgaard-Nielsen), i hvis Kreds denne Begivenhed fandt Sted, vilde have gjort: Ganske rolig være rejst hjem og ladet fem være lige“. Jeg synes ikke, det er pænt af det ærede Medlem at udtrykke sig saaledes, skønt det maa kaldes meget spagfærdigt i hans Mund, men jeg vil erindre det ærede Medlem om, at jeg var til det Møde, han i samme Anledning holdt nede i Aulum, og der gav jeg ham det samme Vidnesbyrd, som den højtærede Minister ogsaa gav ham, idet jeg sagde, at jeg troede, at det var med et godt og varmt

Hjerte, han arbejdede for denne Sag, men naturligvis vilde jeg ogsaa under lige Forhold have fundet mig forpligtet til at tage Affære, og jeg tror, at mine ærede Kolleger her ligeledes ville føle sig forpligtede til at gøre det. Men saa sagde jeg rigtig nok ogsaa, at jeg troede, han skød over Maalet, og særlig drog jeg to Ting frem, idet jeg for det første fandt det meget upassende, naar han søgte at ramme Indre Mission, idet han drog stærkt til Felts imod den, og dernæst drog jeg frem, hvad han og hans Kolleger her i Salen have erklæret, at det var blevet hans Partis Sag. Hans Kollega og Meningsfælle i Holstebro, Redaktøren af Socialdemokraten, stod da op i Forsamlingen og gav sin Tilslutning til det ærede Medlem og bad de tilstedeværende om at holde hans Blad, det socialdemokratiske Blad i Holstebro, fordi det var det Blad, der baade vilde og kunde bringe de Beretninger, der herefter i denne Sag vilde komme. Det, jeg bebrejdede det ærede Medlem, var, at han saaledes blandede Politik ind i Sagen.

Naar det er blevet sagt, at vi Folketingsmænd deroppe fra, det ærede Medlem for Vinderup (A. Andersen) og jeg, havde nogen Forpligtelse til at drage Sagen frem, saa ved jo det ærede Medlem, at det er oplyst her i Betænkningen, at det ærede Medlem for Vinderup har draget disse Forhold frem og ment, at Forholdene vare gode dernede.

Sabroe: Jeg bebudede jo, at den højtærede Justitsminister i sin Omtale af denne Sag vilde dvæle ved Pigen Veronika, og det blev jo egentlig ogsaa Glansnummeret i Ministerens Omtale af hele denne Sag, og ved Oplæsningen af de Akter, som den højtærede Minister havde til sin Raadighed, fremkaldtes der uden Tvivl et stærkt Indtryk af de frygtelige sociale Forhold, hvorunder Mennesker leve, baade i denne By og for Resten ogsaa i andre Byer og lige saa paa Landet. Men Billedet blev, synes jeg, noget fortegnet af den højtærede Minister; der savnes i hans Skildring af de Forhold, til hvilke denne unge Pige gaar ind, efter at være kommen fra en Plads i Nærheden af „Hebron“, Oplysninger om, hvorledes det er gaaet alle de Piger, der ere udgaaede fra „Hebron“ og komne tilbage her til København. Det, synes jeg, er overordentlig karakteristisk baade for den højtærede Ministers, Overinspektørens og for Resten alle de paagældende Autoriteters Stilling til denne Sag, at vi intet faa at vide om, hvordan det er gaaet de Piger,